

Spørgsmaal om, hvorledes det egentlig hang sammen med alle disse Forhold, og man skulde da bagefter være gaaet til en Undersøgelse, som jeg mener, at man med Rette fra Rigsdagens Side kunde kræve, at Ministeren havde foranstaltet, før Lovforslaget kom frem paa Rigsdagens Bord.

Det ærede Medlem talte om, at Vælgerne skulde have haft „Ret“ til at stemme tidligere, men bleve forholdte denne Ret, fordi Ministeren var bleven „forskærket“ osv. Vælgerne have jo imidlertid aldeles ikke haft nogen som helst anden „Ret“ end den, Loven giver dem i saa Henseende. Det ærede Medlem ved jo udmærket godt, at hvis han f. Eks. vilde flytte ned til Roskilde Aaret efter, at der havde været afholdt Valg til Byraadet, saa vilde han ikke have Valgret, før der blev afholdt Valg paa ny, og det kunde ikke nytte, at det ærede Medlem nok saa meget vilde paaberaabe sig sin Opfyldelse af de almindelige Valgbetingelser. Akkurat lige saadan er det her med Hensyn til de indlemmede Distrikter; det er Lovgivningsmagten, som det efter Indlemmelseslovene tilkommer at bestemme, i hvilken Retning den vil forandre disse Bestemmelser, om den vil bestemme, at alle Vælgerne nu skulle ind under København, og naar det er bestemt, saa faa de Retten, saa snart der bliver Valg paa ny. Men indtil Lovgivningsmagten har truffet andre Bestemmelser, have Vælgerne de Rettigheder, som ligge i selve Lovene, altsaa indtil nu Ret til at have særlige Repræsentanter og til at vælge disse.

Det ærede Medlem talte ogsaa om, at der skulde være udtalt stærke Ønsker om at faa Forslaget frem meget tidligere. Det kan jeg ikke give det ærede Medlem Ret i. Det har været berettet til mig, navnlig i det andet Ting fra Partifæller at det ærede Medlem, at der i Fjor skal være afholdt nogle Møder der ude, hvor der fra Befolkningens Side skulde have været tilkendegivet Ønsket om, at Særrepræsentationen da maatte blive *ophævet*. Men paa den anden Side har jeg modtaget adskillige Henvendelser fra Foreninger der ude, hvori man har udtalt Ønsket om, at Særrepræsentationen maatte blive *bibeholdt*. Man kan med Sikkerhed altsaa højst sige, at Ønske staar mod Ønske, og noget som helst officielt har der ikke foreligget for mig i saa Henseende. Hvis der virkelig f. Eks. hos Kommunalbestyrelsen havde været et stærkt Ønske om, at man langt tidligere skulde være gaaet i Gang med at ændre ved disse Forhold, saa havde det

jo ligget i Kommunalbestyrelsens Haand at tage Initiativet til at faa saadanne Forslag frem. Det udtaltes udtrykkelig i Borgerrepræsentationen i den Betænkning, der afgaves i sin Tid, at Tidspunktet for en Revision burde bestemmes efter Initiativ af Københavns Kommunalbestyrelse. Hvis altsaa Kommunalbestyrelsen havde ment, at Loven burde revideres inden Udløbet af de 6 Aar, saa havde det altsaa været naturligt, at den i saa Henseende tidligere havde henvendt sig til Ministeriet, men Kommunalbestyrelsens Forslag kom først til at foreligge efter en Anmodning fra Ministeriet, foranlediget ved Lovens Bestemmelse om en Revision, der jo kræver, at Ministeren kommer frem med et Forslag, inden de nuværende Bestemmelser udløbe, for at den absolut fornødne Revision kan finde Sted. Det ærede Medlem vil altsaa se, at han ikke har været berettiget til at udtale sig saaledes; jeg tror, som sagt, heller ikke, at Lovforslaget i mindste Maade er blevet sinket ved, at alle de Spørgsmaal, som knyttede sig dertil, have været Genstand for nøje og omhyggelig Overvejelse, tværtimod. Jeg tror, at denne vil lette Lovgivningsmagten at træffe en Ordning af disse Forhold, enten den nu maatte blive af den ene eller den anden Art.

Jeg skal foreløbig henholde mig til disse Bemærkninger, idet jeg vedblivende anbefaler Lovforslaget.

Bramsen: De fra det ærede 6te Medlem for 1ste Kreds (Christiansen) og den højtærede Minister fremkomne Bemærkninger give mig Anledning til kortelig at replicere. Jeg skal da oplyse det ærede 6te Medlem for 1ste Kreds om, at det, jeg anførte, var, at der i Aaret 1900, den Gang vi vedtog Lovene om Indlemmelse, var 30,000 Mennesker derude, men jeg er selvfølgelig ikke i Tvivl om, at der er bleven nogle flere i den forløbne Tid. Under alle Omstændigheder er jo Antallet af de indlemmede Distrikters Beboere kun ca. $\frac{1}{8}$ af det gamle Københavns Indbyggerantal, og naar de altsaa skulle stemme med det gamle København, kan man let regne sig til, hvilken Indflydelse de kunne faa. Det var kun i denne Sammenhæng, at jeg talte om de 30,000 Indbyggere, som der faktisk var den Gang.

Jeg vil dernæst gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at den dobbelte Valgret har jeg aldeles ikke berørt i mit Foredrag, og jeg kan ikke indse, at Spørgsmaalet om en særlig Repræsentation for